

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18.
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 66 (1955)

Trešdien, 1957. g. 5. jūnijā

13. gads

Laikus un labi sagatavot papuves katrā kolchozā

Lai liktu drošus pamatus augstām ziemāju ražām nākamajā gadā, ļoti svarīgi labi kopt atstātās tīrās papuves. Taču daudzos rajona kolchozos papuvju kopšanai nevēlti vajadzīgo uzmanību. Kuldīgas MTS zonas kolchozos no tīro papuvju plāna—2035 ha uzarts tikai 1050 ha, bet pārējās platības vēl nav artas. Šogad nevar būt par iemeslu tas, ka MTS nespēj savlaicīgi šo darbu veikt, bet galvenais iemesls ir tas, ka kolchozi neatļauj tās art. Tā kolchozā „Brīvais ceļš” no plānā paredzēto 141 ha tīro papuvju uzarts tikai 26 ha. Tas tāpēc, ka kolchoza valde šīs platības neļauj art un uz tām gana lopus, kaut gan termiņš agro papuvju uzarsšanai ir 10. jūnijs. Kolchoza agronome b. Skudra tīro papuvju aršanai nolikusi savu termiņu—no 10.—25. jūlijam. Tādā gadījumā tās vairs nav tīrās papuves, bet gan „zaļās”. Mūsu apstākļos galvenais uzdevums, sastrādājot papuves, ir iznīcināt nezāles, dot bagātīgu organisko mēslojumu un iztīrīt aizaugušos grāvjus. Neizpildot šos uzdevumus, tīrām papuvēm nav nekāda praktiska nozīmes.

Neapmierinoši tiek veikta arī papuvju kultivēšana. No uzartās tīro papuvju platības—1050 ha pirmā kultivēšana izdarīta tikai 590 ha platībā. Kolchozā „Aktivists” no uzartiem 60 ha kultivēti tikai 20 ha, „Jaunā gvarde”—no 61 ha kultivēti 20 ha. Līdzīgs stāvoklis ir kolchozos „Cīņa”, „Lisenko vārdā” nosauktajā un citos.

Kolchozos tagad jāizdara papuvju mēslošana un kaļķošana, izvedot uz tām esošos kūstmēslus, kūdras kompostu un kaļķi. Pie mēslojumu vešanas katru dienu intensīvi jāizmanto MTS traktorvilkmes piekabes. Papuves mēsto kolchozā „Boļševiks”, kur šo darbu veic mehanizatori. Mēslojumu ved arī kolchozā „Jaunā gvarde”. Tagad līdz siena plaujas sākumam visi spēki jāvēlta mēslojuma vešanai. Ja šo darbu neveiks tagad, tas novedīs pie tā, ka papuves paliks bez organiskā mēslojuma. Ja papuves laukus savlaicīgi uzarsim, turēsim tīrus no nezālēm un dosim organisko mēslojumu, būs izpildīti galvenie papuves sagatavošanas uzdevumi un likta droša ķīla labām ziemāju ražām nākamajā gadā.

Rajona kolchozos Ganāmpulkam zaļbarības netrūks

Sākoties ganību periodam, vienā no pirmajām vietām rajonā piena izslaukumu ieguvē ierindojies Lisenko vārdā nosauktais kolchozs. Strauji izslaukuma pieaugumu šeit nodrošina govju ganīšana kultivētās ganībās un bagātīga zaļbarības papilddeva. Pašreiz govīm beidz piebarot rudzu zaļbarību 20—30 kg diennaktī. Pēc tam piebarošanai iz-

mantos kviešu zelmeni, kas zaļbarībai iesēti vairāku hektaru platībā. Padomāts, lai zaļbarības netrūktu visu vasaras periodu. Pirmās zaļbarības kulturas iesēja jau 25. aprīlī. Pēc tam to sēju turpināja pakāpeniski. Tagad ar zaļbarības kultūrām apsēti 32 hektari, bet tuvākā laikā tos papildinās.

T. Zars

Lai izaugtu bagāta raža

Lauksaimniecības arteļa „Traktorists” laudis šogad apņēmušies izaudzēt augstākas cukurbietu ražas nekā pērn. Tāpēc viņi ne tikai tās agri apsēja, bet arī tagad rūpīgi kopj. Cukurbietes visā platībā pirmo reizi jau rušinātas ar zirgu vilkmes rušinātājiem.

Šo darbu rūpīgi veica kolchoznieki b. Tīrums, Kaltenieks, Gailis un citi. Tagad pie rušināšanas stājušās kolchoznieces ar kapļiem, iznīcinot nezāles tieši ap dēstiem, vienlaikus veicot arī retināšanu.

I. Skuja

Kūdra pakaišiem

Jau pagājušajā gadā lauksaimniecības arteļa „Spars” laudis pārliecinājās, ka ļoti vērtīgs pakaišu materials ir kūdra. Šogad paredzēts kūdras sagatavošanu pakaišiem

izvērst daudz plašāk nekā pērn. Tāpēc pagājušajā nedēļā trešajā brigādē kūdras rakšanu un žāvēšanu uzsāka 18, bet pirmajā—10 kolchoznieki.

R. Krūms

Rajona izpildu komitejas plānu ekonomiskās nodaļas

Pārskats

par pavasara sējas gaitu
rajona kolchozos
uz 1957. gada 31. maiju

Kolchozs	Vasarā kult. sēja proc.	l. sk. skabbar. kult. (b. ez. kukurūzas) proc.
„Traktorists”	101,7	100,0
„Komunisma ceļš”	100,6	109,0
„Leņina ceļš”	100,0	200,0
Raiņa v. n.	100,0	100,0
„Spars”	99,7	250,0
Micurina v. n.	99,3	136,6
„Komunars”	98,8	100,0
„Proletarietis”	98,3	100,0
„Padomju Latvija”	98,0	100,0
„Venta”	98,2	100,0
„Cīņa”	97,9	100,0
„Brīvība”	97,9	90,5
Molotova v. n.	97,9	90,0
„Socialisma ceļš”	97,7	93,3
„Brīvais ceļš”	97,3	71,4
„Jaunā gvarde”	97,2	100,0
„Sarkanā zvaigzne”	95,5	50,0
Ždanova v. n.	95,3	110,0
Lisenko v. n.	95,1	120,0
„Kurzeme”	95,0	100,0
„Sarkanais karogs”	94,3	33,3
„Latvijas strēlnieks”	94,2	82,0
„Graudā”	93,6	50,0
„Boļševiks”	92,5	78,9
„Imanta”	92,2	100,0
„Abava”	92,1	—
„Uzvaras karogs”	91,7	50,0
Kārļa Marksa v. n.	91,4	75,0
„Uzvara”	88,9	—
„Kopdarbība”	88,7	50,0
„Aktivists”	88,2	—
Leņina v. n.	86,8	50,0

Interesanta lekcija

Daudzu cilvēku prātus nodarbina vēža slimības problēma. Ar to nodarbojas ne tikvien zinātnieki un ārsti, bet tā var interesēt ikkatru cilvēku. Kādi apstākļi sekmē šīs slimības ieviešanos cilvēka organismā? Kā iespējams izsargāties no šīs grūtās slimības? Lai pali-

dzētu atbilstoši atbildi uz šiem jautājumiem, rajona slimnīcas onkoloģiskās nodaļas vadītāja ārste Žurīna šā gada 6. jūnijā plkst. 20 rajona kultūras namā nolasīs lekciju par temu: „Kā izsargāties no slimības ar vēzi?”. Ieeja uz lekciju brīva.

KĪNAS TAUTAS REPUBLIKA. Pekinas autobusu parkā ir 600 autobusu. Pirms Kīnas atbrīvošanas no gomindaniešiem galvaspilsētā kursēja autobusi pa 5 līnijām, tagad kursē pa 27 līnijām.

Attēlā: Pekinas autocentrālā stacija.

LIELĀ OKTOBRA 40. GADADIENU SAGAIÐOT

Pirmie panākumi iepriecina

Šogad padomju laudis sagaida dižu svētku dienu—Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu. Par godu šiem svētkiem arī mūsu rajona darbaļaudis uzņemas paaugstinātas socialistiskās sacensības saistības, kāpina darba ražību. Rajona rūpniecības kombināta kolektīvs, sagaidot Lielās Oktobra 40. gadadienu, ieslēdzās socialistiskajā sacensībā un uzņēmās saistības. Līdz 7. novembrim apņēmās ražot virsplāna produkciju par miljoniem seši simti tūkstoši rubļu. Kolektīvs apņēmās gada uzdevumu kopprodukcijā veikt līdz 1. decembrim, salīdzinot ar pagājušo gadu palielināt darba ražīgumu par 4,2 procentiem, bet ražošanas pašizmaksu samazināt par 3,5 procentiem. Saistības apņēmās arī līdz gada beigām saražot virsplāna 320.000 jēlķieģeļu.

Tās nav mazas saistības, tādēļ par izpildi cīnās viss kolektīvs. Šajās dienās notika ražošanas apspriede, kurā rezumēja maija mēneša sasniegumus.

Pagājušā mēneša plāns kopprodukcijā izpildīts par 127 procentiem. Labi strādājuši atsevišķi cehi. Piemēram, mežatransporta cehs savu uzdevumu veicis par 130 procentiem, kokapstrādāšanas cehs—par 117,5 proc., Kaltiķu ķieģeļu ceplis—110 proc. Kaltiķos labi strādā b. Strautmaņa un Benefelda vadītās brigades. Arvida Benefelda brigades rekordskaitlis ir 31,5 tūkstoši ķieģeļu maiņā. Umuļu kūdras purvā regulāri uzdevumu pārsniedz b. Preisa brigades laudis.

—Grūti mums nosaukt atsevišķus labākos darba darītājus,—saka rūpniecības kombināta direktors b. Strazds.—Piemēram, ņemsim kaut vai kokapstrādāšanas cehu. Kopējie panākumi atkarīgi no visu brigāžu saskaņota darba, turklāt viena brigade atkarīga no otras.

Savādāk ir ar šoferiem. Te jau var nosaukt labākos, kā b. Kozlovski, Stankeviču, Duku, Rinkuli un citus. Viņi

savu uzdevumu veic caurmērā par 110—125 procentiem.

Grūti vēl šodien spriest par darba ražīguma palielināšanu, salīdzinot ar pērnā gadu. Taču no atsevišķu uzņēmumu darba redzams, ka pirmie panākumi jau ir. Tā Kaltiķu ķieģeļu ceplis 1956. gada maijā deva 545.000 jēlķieģeļu, bet šogad tānī pat laikā 742.000. Īvandes ķieģeļu ceplis pērn maija mēnesī nedeva nevienu ķieģeli, turpretī 1957. gada maijā—221.000 jēlķieģeļu. Virsplāna produkcijas apjoms jau tagad tuvojas uzņemtajām saistībām: līdz 1. jūnijam saražota virsplāna kopprodukcija par 1.456.000 rubļiem.

Neskatoties uz šiem sasniegumiem, rajona rūpniecības kombinātā ir vēl daudz neizmantotu iespēju. Pēdējā ražošanas apspriedē atklāja arī nopietnus trūkumus, kuras novērst ir visas iespējas pārspēt saldniekus un uzvarēt socialistiskajā sacensībā.

R. Rītums

Pa Ventspils rajona kolchoziem

Sestdienas rītā vairāk nekā desmit gan smagās, gan vieglās automašīnas uz Ventspils rajona kolchozu „Uzvara” aizveda pāri par simts mūsu rajona lauku darbaļaužu.

Minētais kolehozs pagājušajā gadā guva izcilus panākumus piena un cūkgāļas ražošanā, kādēļ arī mūsu rajona pārstāvji ieradās pamācīties no kaimiņiem.

Pirms uzsākot fermu apskati, visi ekskursanti pulcējās klubā. Semināru atklāja Ventspils rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Biedriņš.

Viņš pastāstīja, ka Ventspils rajonā ar dzīvu interesi seko sacensības gaitai ar kuldīdzniekiem.

— Ja uz 1. jūniju jūs esat mums priekšā kukuruzas sējā, — sacīja b. Biedriņš, — tad tas nenozīmē, ka mēs esam atpalikuši. Man liekas, ka izsacīšu visu mūsu rajona lauku darbaļaužu domas, ja teikšu, ka arī šajā darbā mēs gribam ne tikai kuldīdzniekus panākt, bet pat aizsteigties priekšā.

Vēl b. Biedriņš pastāstīja, ka Ventspils rajona lauku darbaļaudis šogad ir apņēmušies noteikti izpildīt pieņemtas saistības. Rajonā bieži notiek sanāksmes, kurās rezumē gūtos sasniegumus un kā rāda aprīļa rādītāji, tad vairāki kolchozi lauksaimniecības produktu ražošanā savas saistības pat pārsniegs. Tā Molotova v. n. kolchozs plānoto 2200 kg vietā paredzējis no govs izslaukt vismaz 2400 kg piena. Uz 100 ha aramzemes 400 cmt piena dos arī kolchozs „Padomju Latvija”. Palielinātas saistības uzņēmušies arī vairāki citi kolchozi. Tā kolchozs „Jaunā gvarde” šogad uz 100 ha aramzemes paredzējis ražot 100 cmt cūkgāļas, bet 1960. gadā ražot uz 100 ha 200 cmt cūkgāļas.

Kolchoza „Uzvara” priekšsēdētājs b. Līdaks īsumā pastāstīja par kolchoznieku līdzšinējiem sasniegumiem.

— Mūsu lauksaimniecības arteļa kopējā izmantojamā zemju platība, — teica b. Līdaks, — ir 2813 ha, no kuriem 1117 ha ir aramzeme. Droši vien pa ceļam, aplūkojot laukus, redzējāt smilšainās augsnes un tāda zemīte mums ir visur. Taču, neskatoties uz šiem mazauglīgiem laukiem, pagājušajā gadā kopējie arteļa naudas ienākumi bija 2 miljoni 16 tūkstoš rubļu. No laukopības vien kaut cik ievērojamus ienākumus nevarējām gūt, tādēļ nolēmām visnotaļ attīstīt lopkopību. Atklāti runājot, jāsaka, ka mūsu centieni deva labus rezultātus.

Pagājušajā gadā jau uz 100 ha aramzemes ražojām 300 cmt piena, 54 cmt cūkgāļu un daudz citu lopkopības produktu.

Kopējie ienākumi no lopkopības sastādīja 1 miljonu 300 tūkstoš rubļu.

Tad runāja tā paša kolchoza zootehniķis b. Priekulis, kurš sanāksmes dalībniekus iepazīstināja ar kolchoza cūkkopju sasniegumiem. Savā runā b. Priekulis it sevišķi pakāvējās pie smago darbu me-

chanizācijas un novietņu kompleksās celtniecības problēmas.

Pēc īsās sanāksmes mūsu rajona pārstāvji sadalījās divās grupās un devās apskatīt kolchoza jaunceltnes un lopu fermas. Ar lielu interesi kuldīdznieki apskatīja jauncelto mehānisko darbnīcu. Tajā netrūkst ne virpa, ne autogena metinātāja. Moderni iekārtota ir arī jaunā galdnieku darbnīca. Tur, nerunājot par dažādiem zāģiem un urbjiem, netrūkst pat spundējāmā ēvele. Vēl ekskursanti apskatīja arī jaunuzcelto graudu kalti ar noliktavām.

Pēc saimniecības ēku apskates visi devās uz lopkopības fermām.

Kolchozā ir uzcelta moderna teļu kūts un tās iemītnieki ir labā miesas stāvoklī. Lielu interesi izraisīja teicamiatrisinātā teļu dzirdīšana. Parasti ja vienā aizgaldā atrodas dzirdīt vienā laikā ir grūti. Taču kā tad uzvarēsi ir atrisinājuši šo problēmu? Kūti pa vidu ir gaitenis, bet gar abām gaitenī malām atrodas aizgaldi. Katram aizgaldam ir savas durvis, bet īpatnība ir tā, ka pie sienas gaitenī pusē ir speciāli spaiņu ieliktni ar atveramām lūcīņām. Tā kā katram teļam ir savs dzirdīdāmais spainis, tad dzirdīšanas laikā visus reizē piepilda, ieliek ieliktnos, paceļ lūkas aizveramo dēlīti un katrs teļš pie savas lūkas bez grūstīšanās padzējas.

Taču šajā novietnē mūsu lopkopjiem nepatika tas, ka nekur redzamā vietā nebija novietoti rādītāji ar katram teļam pienākošas barības devām. Nebija redzami arī rādītāji par darba kārtību kūtī.

Pēc teļu kūts apskates devāmies uz kolchoza lepnumu — cūkkopības sektoru. Atklāti runājot, jāsaka, ka šis cūkkopības sektors uzvarēšiem izveidots teicami. Tur atrodas viss: sivēnu mātes, sivēni, bekonī, lopbarības sagatavošanas virtuve un sakņu glabātava. Kā pastāsta zootehniķis b. Priekulis, tad minētajā fermā patreiz atrodas 662 cūkas.

Lielu apmeklētāju interesi izraisīja lopbarības sagatavošanas virtuve. Tā iekārtota divos stāvos uz vecas ēkas pamatiem. Augšējā stāvā atrodas miltu noliktava, sautējāmās ierīces, bet apakšējā — kartupeļu skābējamie „bunkuri”, sakņu mazgātājs. Galvenais šajā mehānismu sakomplektēšanā ir tas, ka viņi atvieto desmitiem cilvēku.

Interesanti bija apskatīt cūku mītnes — bunkurus, kas iekārtoti vecos šķūņos.

Pēcpusdienā no „Uzvaras” kuldīdznieki devās pie kolchoza „Jaunā gvarde” izcilā cūk-

kopja b. Baloža. Šeit kuldīdzniekus it sevišķi ieinteresēja modernās cūku kūtis.

Daudz interesanta par darbu fermā pastāstīja arī pats cūkkopis. Šogad viņi apņēmušies nobarot 500 bekoncūkas. Arī šeit atrodas vienkopus ir sivēnu mātes, sivēni un bekoncūkas. Katram sivēnam līdz 6 nedēļu vecumam izdzirda 10 l piena. Mazākiem dod arī graudzētus kviešu graudus, jo svaigi rada caurēju. Katra bekona nobarošanai kolchozs izlieto 3 centnerus kartupeļu un ap nepilnus 2 cmt spēkbarību.

Šajā kolchozā cūkkopes nesāņem ik pa 10 dienām pēc individualām devām vajadzīgo barību, bet gan pa posmiem izsniedz bekona nobarošanai paredzētos barības daudzumus un tas arī ir viss.

Kā pastāstīja cūkkopis, tad kolchozā 1960. gadā ir visas iespējas nobarot 1200 bekoncūkas, vai uz 100 ha izmantojamās zemes saražot 200 cmt cūkgāļu.

Pēc b. Baloža vadītās cūku fermas apskates visi kuldīdznieki vienkopus apsprieda redzēto. Visu kopīgās domas bija, ka ventpilnieki pratuši uzcelt daudz praktiskākas un lētākas lopu novietnes nekā mūsu rajonā. Tā kolchoza „Sarkanais karogs” priekšsēdētājs b. Magonis izteica vēlēšanos arī savā kolchozā uzcelt šāda veida novietnes, kādēļ nolēma uz minētiem kolchoziem atsūtīt būvbrigades laudis pamācīties. Līdzīgas domas izteica arī vairāku citu kolchozu priekšsēdētāji.

A. Pētersons

Viņņicas apgabals. Dzūlinskas rajona lopkopji dzīvi atsauca smolenskiešu aicinājumam ielēgties socialistiskajā sacensībā par strauju lopkopības produktu ražošanas kāpinājumu.

Rajona lopkopji uzņēmās saistības ražot tekošā saimniecības gadā uz 100 ha aramzemes 36 cmt cūkgāļu. Labi organizēta cūku uzbarošana Oktobra 13. gadadienas vārdā nosauktajā kolchozā. Patēloties pareizai cūku barošanai, tās vidējais diennakts pieaugums ir 500 grami katrā.

Attēlā: Oktobra 13. gadadienas vārdā nosauktā kolchoza cūku ferma.

MUMS RAKSTA

Par Kabiles «ēnas pusēm»

Padomju varas gados no kādreizējā mazā Kabiles miestīpa izaugusi, ja tā varētu teikt, gandrīz jaunpilsēta. Izveidojušies spēcīga MTS, darbojas divi veikali ar plašu preču sortimentu. Tagad kolchoznieku bērniem nav vairs jābēro tālais ceļš uz Kuldīgas vidusskolu, jo tā atvērta Kabilē. Iekārtota slimnīca ar dzemdību, vispārējo nodaļu un zobārstniecības kabinetu un tā tālāk. Taču bez visa tā Kabilē ir arī savas „ēnas pusēs” un tieši par šīm „ēnas pusēm” jārunā. Lūk, iebraucis Kabilē un izkāpis no autobusa, steigšos diķa malā, kuru no centra ēkām šķir tikai ceļš, lai nomazgātu ceļa puteļus, bet ak vai!... Diķis pārvērties par atkritumu kastī. Iegāju tējnīcā, lai izdzertu pudeli limonādes. Limonādes to-

brīd tējnīcā nebija un, palūdzis glāzi, devos pie ūdens sūkņa atveldzēties, bet atkal... desmit soļus no sūkņa ceļa malā kūtsmēslu kaudze, ceļa grāvī atkritumu izlietne. Palūkojos tālāk — blakus mēslu kaudzēm sašķiebusies, lai ka zoba saēsta veca kūtiņa, kuru laiks būtu sen nojaukt. Visu šo „nebūšanu” tuvumā atrodas ceptuve, kura arī no minētā sūkņa ņem ūdeni, kā arī tējnīca. Arī MTS pagalmā ir ļoti nepievilcīgs, kuru pēdējais laiks būtu nograntēt.

Jājautā, vai tiešām no šīm „ēnas pusēm” nevar atbrīvoties? Protams, var. Ir jābūt tikai gribai. Un varbūt šo gribošajiem palīdzēs atbilstošā sanitārā inspekcija kopā ar milicijas darbiniekiem.

A. Straume

Kad sienas avīzi neizdod regulāri

Priekštelpa Kuldīgas MTS. Durvis ved uz klubu, dispečera un citām istabām. Ik brīdī cauri šai priekštelpai staigā MTS zonas kolchozu laudis. Pie telpas vidējās sienas uz samērā košas pamatnes, kas piesaista katru uzmanību, atrodas MTS sienas avīze „Traktorists”. 3. jūnija priekšpusdienā šeit stāvēja sienas avīze, kuru rotāja lozungi: „Visus spēkus savlaicīgi sējas uzsākšanai!”. Šī pēdējā sienas avīze izdota 10. aprīlī, tās ievadraksts stāsta par zonas gatavību pavasara sējai. Ievadraksts, kā arī pārējie avīzē ievietotie materiāli ir interesanti, saistoši, asprātīgi. Tomēr cilvēki pie šīs avīzes neapstājas, dažs uz to paskatās pat ironiski, ar smīnu, pasaka pa kodīgai piezīmei. Un citādi tas arī nevar būt, jo sienas avīzes saturs ir novecojis, no dzīves atpalicis par vairāk nekā mēnesi. MTS kolektīvs vairs nedomā par „savlaicīgu sējas uzsākšanu”, bet gan par sējumu kopšanu, papuvju aršanu, lopbarības sagādes sākšanu, gatavošanas ražas novākšanai un citiem jautājumiem. Kādēļ šāds nepiedodams stāvoklis radies?

— Esmu vienmēr kolchozos, neatliek laika, neviens nepalīdz, — sūdzas avīzes redaktors b. Vētra. — Pasīvi ir pārējie divi redkolēģijas locekļi agronoms b. Sauka un zemes ierīkotājs b. Talents.

Varbūt b. Vētra tiešām bieži atrodas kolchozos, bet kur gan citur, ja ne kolchozos var iegūt vislabākos materiālus sienas avīzei? Un atlicināt laiku, lai reizī mēnesi izdotu sienas avīzi, arī nav nekāda neatrisināma problēma.

Fakts gan, šķiet, ir tas, ka redkolēģija nesāņem pietiekamu palīdzību no partijas, komjaunatnes un arodbiedrības organizācijām. Lai gan sienas avīze iznāk neregulāri, no gadījuma uz gadījumu, šis jautājums tā nopietni nav apspriests ne partijas, ne komjaunatnes, ne arī arodbiedri-

bas biedru sapulcēs. Ja partijas organizācija kaut cik reaģē uz avīzē ievietotajiem kritiskajiem materiāliem un dod pēc tam atbildes publicēšanai nodaļā „Pa materiālu pēdām”, tad to nevar sacīt par administrāciju un komjaunatnes organizāciju. Tā vairākās avīzēs ievietotas karikatūras ar pierakstiem, ka atsevišķi jaunieši nepiedienīgi izturas sarīkojumos. Piemēram, eskavatorista palīgs Feldmanis bija kritizēts ar šādām rindām:

Basos laudis brīnās, skatās
Ko šis jauniešis tā kratās,
Taisa likas, greizas tūres,
Laikam neklausā tam stūres.

Avīzes materiāls liecina, ka MTS ir vairāki jaunieši, kas tamlīdzīgi uzvedas. Skaidrs, ka šo jautājumu vajadzēja apspriest jauniešu sapulcē, bet komjaunatnes organizācija (sekretare b. Jurkovska) to aizmirsusi.

Pēdējā sienas avīzes numurā ar virsrakstu „Fakts” kritizēta tāda parādība, ka smēdesieja aizsprostota ar tehniku, ka šoferis Apšāns pietur kopmītnē svešas personas un citi, tomēr administrācija nav turējusi par vajadzīgu uz šo kritiku reaģēt.

— Kā redkolēģiju, tā arī aktivākos rakstītājus šāda nostāja dezorganizē, mazina interesi kritizēt trūkumus, — saka b. Vētra.

Patreizējā sienas avīzes redkolēģija ir spējīga strādāt labi, izdot interesantas sienas avīzes, tikai partijas, komjaunatnes un arodbiedrības organizācijām tās darbs jāievirza pareizās slīdēs, jāpadomā par redkolēģijas vajadzībām.

— Pat par karikatūru zīmēšanu man jāmaksā no personīgiem līdzekļiem, — sūdzas b. Vētra. — Cik ilgi to var cīst!

Jā, arī par šādām lietām jāpadomā.

V. Kļava

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem Kabiles MTS zonas

kolchozos laikā no 1957. gada 1. janvāra līdz 1. jūnijam

Iegemamā vieta	Slaucēja	Kolchozs	Izslaukts vidēji no govs litros	Iegemamā vieta	Slaucēja	Kolchozs	Izslaukts vidēji no govs litros
1.	G. Sproģe	„Uzvara”	1107	81.	A. Freimane	„Brīvība”	460
2.	L. Merclina	„Uzvara”	1060	82.	K. Feldmane	„Abava”	458
3.	M. Pukmane	Kārļa Marksa v. n.	947	83.	L. Tetere	„Kopdarbība”	457
4.	A. Madelāne	Kārļa Marksa v. n.	905	84.	A. Antrope	„Brīvība”	454
5.	A. Kesenfelde	„Venta”	879	85.	Dz. Lasmane	Leņina v. n.	453
6.	M. Birģele	„Venta”	852	86.	A. Vilmane	„Kurzeme”	449
7.	J. Miķelsone	„Imanta”	822	87.	S. Tetere	„Kopdarbība”	449
8.	V. Gotlība	„Uzvara”	804	88.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	443
9.	K. Elerte	„Uzvaras karogs”	795	89.	A. Kalēja	„Leņina v. n.”	443
10.	M. Garkalne	„Uzvara”	765	90.	B. Simsone	„Uzvaras karogs”	440
11.	L. Liepiņa	„Socialisma ceļš”	764	91.	M. Zvirbule	„Socialisma ceļš”	439
12.	Ie. Štrausa	Kārļa Marksa v. n.	760	92.	A. Priedola	„Graudus”	434
13.	M. Liģe	„Uzvara”	760	93.	E. Knauke	„Brīvība”	432
14.	E. Miķelsone	„Imanta”	749	94.	V. Kazaka	Leņina v. n.	429
15.	M. Garokalne	„Venta”	739	95.	Dz. Meiere	„Graudus”	424
16.	A. Pakalna	„Uzvara”	726	96.	J. Laķevica	„Sarkanais karogs”	421
17.	Z. Rāģe	„Brīvība”	711	97.	O. Zēvalde	„Kopdarbība”	419
18.	A. Zommere	„Imanta”	711	98.	Ž. Judina	„Uzvaras karogs”	412
19.	M. Graudiņa	Kārļa Marksa v. n.	700	99.	M. Balandina	„Abava”	411
20.	E. Zalkovska	„Venta”	694	100.	V. Ose	Leņina v. n.	409
21.	V. Lokmane	Molotova v. n.	690	101.	M. Bērziņa	„Brīvība”	407
22.	M. Melķe	„Sarkanais karogs”	687	102.	V. Freija	„Uzvaras karogs”	401
23.	S. Novica	„Imanta”	685	103.	A. Grundule	„Sarkanais karogs”	401
24.	O. Frijāre	„Imanta”	684	104.	E. Leite	Molotova v. n.	393
25.	E. Neliusa	Kārļa Marksa v. n.	673	105.	M. Štrombacha	„Socialisma ceļš”	392
26.	V. Andersone	„Imanta”	667	106.	Z. Ašņevica	„Sarkanais karogs”	392
27.	R. Limbaite	„Venta”	663	107.	A. Poņemekis	„Sarkanais karogs”	380
28.	Ie. Eida	„Imanta”	648	108.	K. Rožkalne	„Brīvība”	379
29.	V. Reķe	Kārļa Marksa v. n.	644	109.	A. Gintava	„Uzvaras karogs”	378
30.	P. Bieriņa	„Imanta”	628	110.	J. Kleina	„Kurzeme”	378
31.	L. Jansone	„Venta”	622	111.	M. Andersone	„Kopdarbība”	377
32.	M. Mazkalne	„Imanta”	622	112.	E. Sprigģe	Leņina v. n.	374
33.	L. Uļjāņonoka	„Venta”	620	113.	E. Heidemane	„Kurzeme”	372
34.	D. Neilande	Kārļa Marksa v. n.	619	114.	A. Grābante	„Graudus”	370
35.	E. Bīrziņa	„Graudus”	616	115.	I. Knauke	„Brīvība”	366
36.	V. Gulbe	„Uzvaras karogs”	605	116.	M. Klevinska	„Graudus”	366
37.	A. Vēze	„Uzvara”	592	117.	M. Kivīte	„Kurzeme”	362
38.	A. Regolte	„Uzvara”	591	118.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	362
39.	E. Zemeskalna	„Imanta”	589	119.	A. Beņislavska	Leņina v. n.	359
40.	V. Eglīte	„Uzvaras karogs”	585	120.	I. Braža	„Kurzeme”	354
41.	V. Celma	„Graudus”	569	121.	V. Bergholde	„Kurzeme”	353
42.	Ā. Upeniece	Kārļa Marksa v. n.	565	122.	M. Mazais	„Venta”	338
43.	K. Braža	„Graudus”	565	123.	A. Kaminska	„Venta”	337
44.	A. Kaminska	„Venta”	558	124.	Z. Mazā	„Kopdarbība”	331
45.	A. Pūpele	Kārļa Marksa v. n.	558	125.	A. Simsone	„Uzvaras karogs”	329
46.	R. Freiberga	Leņina v. n.	557	126.	E. Leismane	„Kopdarbība”	327
47.	O. Petrovica	„Venta”	554	127.	O. Kīmene	„Imanta”	325
48.	R. Strāķe	„Uzvara”	552	128.	L. Lazdiņa	Molotova v. n.	324
49.	O. Zibina	„Venta”	547	129.	I. Paipala	Molotova v. n.	322
50.	L. Pole	Kārļa Marksa v. n.	536	130.	Dz. Izaks	„Sarkanais karogs”	319
51.	N. Šabane	„Uzvaras karogs”	536	131.	Z. Izaks	„Sarkanais karogs”	317
52.	E. Kīršteine	„Uzvara”	536	132.	E. Jēkabsons	„Uzvaras karogs”	315
53.	A. Dērmaka	„Uzvara”	534	133.	L. Vitoliņa	„Uzvaras karogs”	312
54.	A. Švīgere	„Uzvara”	532	134.	L. Spiķe	„Kopdarbība”	312
55.	A. Sproģe	„Uzvara”	531	135.	E. Beņislavska	Leņina v. n.	306
56.	Ie. Leite	„Kurzeme”	529	136.	L. Priede	„Kurzeme”	303
57.	M. Līcīte	Molotova v. n.	523	137.	Z. Balode	„Venta”	303
58.	L. Fektere	„Venta”	522	138.	A. Minova	„Kopdarbība”	303
59.	J. Kalna	„Uzvaras karogs”	521	139.	M. Stepena	Leņina v. n.	302
60.	A. Kulbarde	Kārļa Marksa v. n.	513	140.	A. Ābele	„Socialisma ceļš”	298
61.	M. Lancmane	Kārļa Marksa v. n.	513	141.	I. Mežiņa	Leņina v. n.	288
62.	M. Liniņa	„Socialisma ceļš”	507	142.	M. Celmiņa	„Kurzeme”	287
63.	A. Rikīte	„Venta”	506	143.	Ā. Vibule	„Kopdarbība”	287
64.	K. Bērziņa	„Kurzeme”	505	144.	A. Bumbiere	„Socialisma ceļš”	284
65.	L. Teberniece	Leņina v. n.	501	145.	S. Laule	„Uzvaras karogs”	283
66.	P. Goldmane	Kārļa Marksa v. n.	500	146.	A. Dankevica	Leņina v. n.	280
67.	G. Rožkalns	„Uzvaras karogs”	500	147.	J. Daņiloviča	„Kurzeme”	279
68.	A. Jēkabsons	„Venta”	497	148.	Ž. Kačegarova	Leņina v. n.	264
69.	Ie. Laktauere	„Socialisma ceļš”	496	149.	A. Vibule	„Kopdarbība”	259
70.	L. Bārdiņa	„Uzvara”	494	150.	E. Cimmermane	Molotova v. n.	259
71.	L. Krišjāne	„Sarkanais karogs”	488	151.	A. Zujeva	„Uzvaras karogs”	255
72.	V. Ventniece	„Socialisma ceļš”	487	152.	M. Rudoviča	Leņina v. n.	252
73.	D. Tračevska	„Sarkanais karogs”	486	153.	R. Poņižņika	„Uzvaras karogs”	246
74.	O. Neitāle	Kārļa Marksa v. n.	483	154.	B. Vēze	„Sarkanais karogs”	246
75.	O. Strazdiņa	„Kopdarbība”	480	155.	A. Kurmiņa	Leņina v. n.	245
76.	M. Pelce	„Graudus”	480	156.	M. Krigere	„Abava”	244
77.	E. Silkalne	„Sarkanais karogs”	479	157.	A. Heidemane	Leņina v. n.	240
78.	L. Treimane	Kārļa Marksa v. n.	469	158.	R. Freija	„Uzvaras karogs”	236
79.	V. Šplīta	„Socialisma ceļš”	464	159.	M. Brāvere	„Abava”	234
80.	A. Kurnava	Leņina v. n.	463	160.	S. Preisa	„Uzvaras karogs”	232
				161.	M. Kīršteina	Molotova v. n.	177
				162.	E. Pīrone	„Uzvara”	163
				163.	E. Kivīte	„Uzvara”	67
				164.	A. Kleinberga	„Uzvara”	67

Pārņemt slaucējas Viktorijas Grases pieredzi

Jau vairākus mēnešus pēc kārtas republikas labāko lopkopju sarakstā vienā no pirmajām vietām lasāms Gulbenes rajona kolchoza „Taisnība” slaucējas Viktorijas Grases vārds. Šā saimniecības gada astoņos mēnešos Viktorija Grase no katras govs jau ieguvusi vairāk nekā 4 tūkstošus kilogramu piena. Bet priekšā vēl ir labākie izslaukuma mēneši.

Šie panākumi ir nenogurstošā darba rezultāts.

Govju barošanā slaucēja Grase stingri ievēro barības normas. Tās sastādītās katrai govij atsevišķi, ņemot vērā tās svaru, dienas izslaukumu un atnešanās laiku. Barības devas mainās arī atkarībā no gada laika.

Viktorija Grase govīm dod vispusīgu barību — gan ābolu un sienu, gan kartupeļus, skābarību un sakpaugus. Prasimīga barības izvēle ne tikai paaugstina izslaukumus, bet padara pienu arī bagātāku ar vitamīniem.

Govis slaukšanai Viktorija Grase sagatavo ļoti rūpīgi. Viņa tās notīra ar salmiem, pēc tam apmazgā tesmeņus ar siltu ūdeni un noslauka ar tīru dvieli. Pirms un pēc slaukšanas viņa tesmeņus izmazgā. Tas veicina asinsritiņu tesmeņā un atvieglo slaukšanu. Govis Grase izslauca ļoti tīri, jo tieši pēdējie piena pilieni ir vistieknākie. Slaukšanu un barošanu viņa izdara noteiktās stundās. Rūpja apiešanās slaukt ietekmē izslaukumus, tāpēc Grase uz govīm nekad nekliež un tās nesit.

Kolchozam „Taisnība” pērnajā ziemā bija visai trūcīgi lopbarības krājumi. Viktorijas Grases govīs tomēr vienmēr sagatavoti pietiekami daudz vispusīgu barību, jo slaucēja bija rūpīgi kopusi savu piefermas laucīcu. No divus hektarus lielas platības viņa pērn novāca 24 tonnas sakpaugu. Šovasar Viktorija Grase savā piefermas laucīcā audzēs cukurbietes un citus sakpaugus, kartupeļus un kcenkāpostus.

Tagad, ganību laikā, Viktorija Grase no katras govs izslauc caurmērā 30 kilogramus dienā.

Viktorija Grase trīs reizes bijusi Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībniece. Viņa apbalvota ar vienu zeltu un divām sudraba medaļām un tagad atkal izvirzīta par Vissavienības lauksaimniecības izstādes kandidāti.

J. Zaitis

Ceļ 110 dzīvojamās mājas

Gulbenes rajona kolchozos plaši izvērsusies individuālo māju būve. Jaunas mājas sev ceļ lauksaimniecības arteļu „Darba ciltis”, „Padomju Armija”, „Kopdarbība” un daudz citu kolchozu biedri.

Visā rajonā pašlaik ceļ 110 individualās dzīvojamās mājas.

(LTA)

FIZISKĀ KULTURA UN SPORTS

Vulkanieši ar VEF cīnās neizšķirti

Kārtējā republikas meistarsacīkšu spēlē svētdien „Vulkans” futbolisti Rīgā tikās ar VEF komandu.

Spēle iesākas ar strauju vulkaniešu uzbrukumu un jau pirmajā minūtē Veinbergs bumbu leraida rīdzinieku vārtos. Rezultāts 1:0. Arī tālākā spēles gaitā vulkanieši ir pārsvarā un bieži apdraud vārtus, bet bez rezultāta. Tikai neilgi pirms puslaid-

ka beigām rīdziniekiem izdodas vārtus atgūt un pirmais puslaiks beidzas neizšķirti.

Otrajā puslaikā spēle rit vienlīdzīgāk — gan vienas, gan otras komandas spēlētāji visiem spēkiem cenšas rezultātu paaugstināt, bet tas neizdodas. Spēle noslēdzas ar rezultātu 1:1

A. Cīnls

Rajona meistarsacīkstes vieglatlētikā

Sestdien un svētdien BASB „Daugava” stadionā notika rajona meistarsacīkstes vieglatlētikā, kurās piedalījās ap 80 dalībnieku no septiņiem fizikultūras kolektīviem. Ja aktīvi sacensības piedalījās skolu un uzņēmumu kolektīvi, tad turpreti no daudzajiem clemu un kolchozu fizikultūras kolektīviem piedalījās vienīgi Edoles cema komanda.

Neraugoties uz brāzmaino vēju, kas jo sevišķi sacensību pirmajā dienā stipri kavēja labu rezultātu sasniegšanu, sacensību gaitā tika laboti trīs rajona rekordi, 20 rezultāti atbilst III sporta klasei.

Komandu vērtējumā 1. vietu izcīnīja IDA, atstājot 2. vietā Kuldīgas II vidusskolas un 3. vietā „Vulkana” vieglatlēti.

Teicamus panākumus guva IDA pārstāve M. Lagzdīņa, kura uzstādīja jaunus rajona rekordus augstlēkšanā — 143 cm un 80 m barjerskrējienā — 13,6 sek. Viņas rezultāts augstlēkšanā tikai par 2 cm atpaliek no II sporta klases. Trešo uzvaru Lagzdīņa guva diska mešanā ar 24,43 m.

Par trīskāršu rajona čempioni kļuva arī N. Roce („Vulkans”), kura izcīnīja 1. vietu tāllēkšanā, 100 un 400 m skrējienos.

Pārsteigumu sagādāja 800 m skrējienā, kur negaidīti zaudējumu piedzīvoja šās distances rekordiste K. Mališeva (II vidusskola). Uzvarēja Edoles pārstāve Osiņa ar laiku 2 min. 40,2 sek.

Vīriešiem saistošas cīņas notika tāllēkšanā. 1. vietu ar jaunu rajona rekordu 6,06 m izcīnīja V. Bernhards (I vidusskola), atstājot 2. vietā L. Trumšņu — 5,99 m un 3. — G. Demiteru (Alsungas vidusskola) ar 5,97 m. Visi šie rezultāti atbilst III sporta klasei.

Arī augstlēkšanā pirmo trīs vietu ieguvēji uzrādīja III sporta klasei atbilstošus rezultātus. 1. vietu izcīnīja L. Trumšņs ar 166 cm.

Labus rezultātus uzrādīja sprinteri, kur 100 m skrējienā 6 dalībnieki izpildīja III sporta klases rezultātu.

Finālā uzvarēja J. Jirgensons (IDA) ar laiku 11,9 sek., bet tā kā viņš nebija piedalījies priekšskrējienā, tad par rajona čempionu kļuva V. Dakteris (IDA) ar laiku 12,0 sek. (priekšskrējienā 11,9 sek.). 2. vietā ierindojās II vidusskolas pārstāvis Barabašs — 12,1 sek.

1500 m skrējienā pārliecinošu uzvaru guva J. Rundāns ar laiku 4 min. 29,8 sek.

L. Arājs

MICHAELS ŠOLOCHOVS

CILVĒKA LIKTENIS

(S T Ā S T S)

(Nobelgums)

Pēc pusdienām aizvedu viņu uz frizētavu apgriezta matu, bet mājās pats izpeldināju viņu silē, ietīnu tirā palagā. Apkampa viņš mani un tā arī leimīga manās rokās. Uzmanīgi noliku viņu gultā, aizbraucu uz elevatoru, izkravāju labību, mašīnu aizdzinu stāvvietā un — skrīšu pa veikāliem. No pirkto viņam vadmāks blakšites, krekliņu, sandalītes, lūku naģeni. Protams, tas viss izrādījās nekur nederīgs, ne pēc auguma, ne kvalitātes. Par bīksitēm mani saimniece pat izlamāja. „Tu, — saka, — prātu izdzīvojušs, tāds svelmē ietērt bērnu vadmāks bīksitē”. Un momentā — šurmasiņu uz galda, parakņājis lādē, un pēc stundas manam Vānuškam jau bija gatavas satina — sporta bīksites un balts krekliņš ar īsām piedurknēm. Apgūlos kopā ar viņu un pirmo reizi pēc ilga laika leimīgu mierīgi. Taču naktī reizes četras piecēlos. Pamodos, bet viņš man padusē iekļāvies kā zvīrbulens zem mātes spārnēm, klusinām elso, un man tik priecīgi dvēsele, ka vārdiem neizteiktu Centos negrozīties, lai viņu neuzmodinātu, bet tomēr nenocētos, klusitām piecēlos, iedzodu sērkociņu un tiksmos par viņu...

Pirms ausmas pamodos, nesa-protu, no kā man tik smagā kļuva? Izrādās, ka dēļ šīs mans izlīdis no palaga un uzzūlies man šķēršā, izplēties un ar kājām man kaklu piespiedis. Gan nemierīgi ar viņu gulēt, bet, lūk, pieradu, garlaicīgi man bez viņa. Nakti te paglaudīsi viņu, miegalno, te matiņu smaržu ieelposi, un sirdi kļūst vieglāk, tā mikstinās, jo tā man

taču no bēdām bija pārakmeņojusies...

Pirmajā laikā viņš kopā ar mani uz mašīnas brauca reisos, pēc tam sapratu, ka tā neder. Vienam ko gan man vajag? Maizes doniņu un sipolu ar sāli, lūk, arī paēdis kareivis visai dienai. Bet ar viņu — cita lieta: te piens viņam jāsamēklē, te oliņa jāizvāra, tāpat taču bez silta ēdiena viņš nevar iztikt. Bet darbs taču negaida. Saņemos, atstāju viņu saimniecības dābā, tad viņš līdz vakaram asaras bīdināja, bet vakarā aizmuka uz elevatoru sagaidīt mani. Līdz vēl lai naktij gaidīja mani.

Grūti man bija ar viņu sākmā. Vienreiz apgūlāms vēl ar gaismu, dienā ļoti smagi strādāju, un viņš — citreiz vlenmēr ēdina kā zvīrbulēns, bet te kaut kā klusēja. Jautāju: „Tu par ko domā, dēļ?” Bet viņš man jautā, pats griezies ekatās: „Pāpucit, kur tu liki savu ādas mēteļi?” Man nekad dzīvē nebija ādas mēteļa! Nācās izlocīties: „Voroņeža palika”, — saku viņam. „Bet kāpēc tu mani tik ilgi meklēji?” Atbildu viņam: „Es tevi, dēļ, gan Vācijā meklēju, gan Polijā, un visu Baltkrieviju izgāju un izbraukāju, bet tu izrādījies Urjupinskā”. „Bet Urjupinskā — tas ir tuvāk par Vāciju? Bet līdz Polijai tālu no mūsu mājas?” Tā arī plāpājam ar viņu pirms leimīgas.

Bet tu domā, brālīt, par ādas mēteļi vēlīgi taujāja? Nē, tas viss nav bez pamata. Tātad kādreiz viņa istals tēva valkāja tādu mēteļi, lūk, viņam tas palika atmiņā. Bērns atmiņā taču kā vasaras rūsa pie debesīm: uzliesmos, īsu laiku apgāismos visu un nodzīs. Tā arī viņa atmiņa uzliesmojumam strādā.

Notikumi Taivanā

Kīnas sala Taivana, ko faktiski okupējušas Savienotās Valstis, tagad ir vispārējās uzmanības centrā. Pagājušās nedēļas beigās Taibeja, salas galvenajā pilsētā, uzliesmoja plašas pretamerikaniskas demonstrācijas. Taibejas iedzīvotāji, saniknoti par amerikāņu militāro organu patvaļu, kas atstāja nesodītu amerikāņu seržantu, kurš nogalināja kādu ķīniešu strādnieku, izgāja ielās ar prasību: „Amerikāņi, vācieties mājās!” Plaši iedzīvotāju pūļi izdemolēja ASV vēstniecību un informācijas agentūras nodaļu, kā arī iebruka policijas iecirkņi, kur bija ieslodzīti apcietinātie taivanieši.

Čankaišisti pasteidzās izsludināt Taibeja un citos lielākajos Taivanas centros ārkārtējo stāvokli. Pret demonstrantiem tika izmantoti ieroči. Izdarīti plaši aresti.

Pretamerikaniskajās demonstrācijās Taivanā spīgti izpaužas jau sen nobriedušais tautas naidis pret amerikāņu iebrucējiem un satrunējušo čankaišistu režīmu. „Tas fakts, — atzīst amerikāņu laikraksts „Wall Street Journal”, — ka samērā neliela dzirkstele varēja izraisīt tik spēcīgu ugunsgrēku, liecina, cik dziļas ir šīs apslēptās jūtas”.

Amerikāņu propaganda visādi iztēloja Taivānu par „uzticamu ASV sabiedroto Azijā”. Tagad vairāki amerikāņu laikraksti dzied pavisam citu dziesmu. „New York Post” uzskata, ka maldīga ir doma, ka, padarot par savu militāro

Starptautiskais apskats

sabiedroto diktatoru Čan Kai-ši un pārvēršot Taivānu par savu cietoksnī, amerikāņi nopirkuši taivaniešu draudzību un atbalstu. Nē, taivaniešu vairākuma sirdis pieder viņu dzimtenei — Kīnas Tautas Republikai. Un ne dolāri, ne amerikāņu ieroči, ne čankaišistu terors nespēj satricināt nebrīvī smokošo Taivanas iedzīvotāju gribu.

Taivanas notikumiem ir liela starptautiska nozīme. Pretamerikaniskās demonstrācijas Taibeja, atzīmē Indonezijas laikraksts „Harian Rakjat”, — „savilpojušas visu Aziju un, iespējams, arī citas pasaules daļas; līdzīgi nemieri notiek Japonā, Korejā un Filipīnās”. Pati amerikāņu prese ar smagu sirdi atzīst, ka Taivanas notikumi ir konkrēta liecība par pretamerikaniskā noskaņojuma pieaugumu visās zemēs, kur izvietots amerikāņu karaspēks.

Valdības krīze Francijā

Francijā jau otro nedēļu ilgst valdības krīze, ko izraisījis Gi Mollē valdības krišana. Naktī uz 22. maiju Nacionālā sapulce noraidīja šīs valdības likumprojektu par jauniem nodokļiem un izteica tai neuzticību. Valdība bija spiesta atkāpties.

Tagadējā valdības krīze Francijā brieda jau sen, un tās pamatā ir dziļi cēloņi. Gi Mollē valdība, kas sastāvēja galvenokārt no socialistiskās partijas pārstāvjiem, nāca pie varas pēc parlamenta vēlēšanām 1956. gada janvārī. So-

cialistu ievēlēšana šajās vēlēšanās izskaidrojama ar viņu toreizējo programmu. Socialistiskās partijas vadītāji tad solīja tautai izbeigt karu Alžīrijā, piekopt starptautiskā sadarbības mazināšanas politiku un realizēt plašas reformas Francijā. Taču ar katru dienu jo vairāk Gi Mollē valdība lauza šos pirmsvēlēšanu solījumus. Karš Alžīrijā uzliesmoja vēl stiprāk. Agresija pret Ēģipti, ko izraisīja Gi Mollē valdība kopā ar Anglijas konservatīvo valdību, izmaksāja Francijai 250 miljardus franku, neskaitot politisko un morālo sakāvi. Rietumvācijas militarisma atdzimšanas veicināšana un kurss uz Eiropas sašķeltības padziļināšanu radījis draudus Francijas drošībai.

Pirmsvēlēšanu solījumu aizmiršana un buržuāzījā izdevīgas politikas piekropšana noveda Gi Mollē valdību pie katastrofas. Līdz ar to buržuāzija, izmantojusi Gi Mollē kabinetu savās interesēs, nolēma to gāzt, lai pati nāktu pie varas. Buržuāzisko partiju pārstāvji balsoja pret Gi Mollē un tagad plāno izveidot Francijā atklāti reakcionāru valdību.

Taču pret šiem plāniem vērsās demokratiskie spēki. Tie uzskata, ka galvenais priekšnoteikums stabīlas valdības izveidošanai Francijā ir valdības uzticības programai, kas atbilst tautas gribai, ko tā izteica pagājušā gada janvāra vēlēšanās, uzticība Francijas nacionālajām interesēm.

V. Charkovs

kot, virzulis jāmaina... Citreiz tā sākas un plespiež, ka zils gar acīm skrien. Baldos, ka kādreiz mīlētais nomirs un pārbiedēšu savu dēliņu. Un te vēl viena nelaieme: gandrīz katru nakti savus dārgos aizgājēju sapnī redzu. Un vienmēr vairāk tā, ka es — aiz dzeloņstieplēs, bet viņi otrpus tā, brīvē... Sarunājos par visu gan ar Irlīnu, gan ar bērniņiem, bet tikko gribu stiepli rokām atbīdīt, — viņi aiziet no manis, it kā izkūst acu priekšā... Un vēl brīnumaina lieta: dienā es vienmēr turos stingri, no manis ne „och”, ne nopūtas neizspiedīs, bet nakti atmošies, un viss spīlens slāpjs no asarām...

Meža kļuva dzirdama mana biedra balss, alru šķakstiens tūdenī.

Svešais, bet man tuvs kļuva šis cilvēks, piecēlās, pastiepa lielo, kā koks cieto roku:

— Paliec sveiks, brālīt, laimīgi tev!

— Un tev laimīgi nokļūt līdz Kašariem.

— Patelcos. Ei, dēļ, iesim uz laivu.

Zēns pieskrēja pie tēva, nostājās labajā pusē un, turoties pie tēva vatētās pufalkas stērbes, sāka tipināt blakus plaši soļojotam virietim.

Divi par bāreniem kļuvušie cilvēki, divi smilšu graudiņi, ko neredzēja spēka kara viesulis iesviedis svešā pusē... Kas gan gaida viņus turpmāk? Un gribētos domāt, ka šis krievu cilvēks, cilvēks ar nelokāmo gribu, izturēs, un pie tēva pleca izgaus tas, kurš, kļuvis pieaudzis, spēš visu pārciest, visu pārvarēt savā ceļā, ja uz to viņu aicina Dzimtene.

Ar smagām skumjām skatījos viņiem nopakaļ... Varbūt viss noritētu labvēlīgi pie mūsu šķiršanās, bet Vānuša, atgājis dažus soļus un pinoles isajām kājām, neapstājoties pagrīzās pret mani ar seju, pamāja ar sāro rociņu. Un pēkšņi it kā mikstā, bet na-

gaina ķepa saspīda manu sirdi, un es ar stielgu novērsos. Nē, netikal mīlētais raud piedzīvojušie, kara gados nosirmojušie vīrieši. Raud viņi arī nomodā. Te galvenais — prast laikus, novērsties. Te pats galvenais — neievalnot bērna sirdi, lai viņš neredzētu, kā pa tavu vaigu rit dedzinoša un skopa vīriešu asara...

Izbūvē jaunu stadionu

Varakļānos netālu no pilsētas centra sākusies jauna stadiona būve. Tajā aktīvi piedalās komjaunieši un jaunieši. Pašlaik pabeidz ierīkot tāllēkšanas laukumus, skrejceliņus, volejbola un basketbola laukumus.

Stadions būs gatavs līdz Padomju Latvijas 17. gadadienai.

(LTA)

Redaktora v. E. Adamsons

Finlērū rūpnīca „Vulkans” pārdod visiem pilsoņiem zāģētavas atkritumus malkai par Rbļ. 12, — sterā, jeb Rbļ. 24, — vezumā.

Malku pārdod rūpnīcas kase katru pirmdienu un ceturtdienu no plkst. 14 — 16. Malku var izvest katru darba dienu no plkst. 8 — 17.

Administrācija